

Οἱ μῦθοι πρῶτοι στὰ ψηλὰ τὰ φύλλα σας σταθῆκαν,
Καὶ τὰ τραγούδια τὰ παλῆὰ μὲ σᾶς ἐγεννηθῆκαν,
Καὶ βγῆκαν τὰ ἥρωϊκὰ τραγούδια τοῦ Εἰκοσιένα
Ἄπὸ τ' ἐσᾶς, πεῦκα ἱερά, καὶ πεῦκα ἀντρειωμένα.

Στὶς ὄιζες σας τὸ καθαρὸ νεράκι πάντα τρέχει,
Τραγούδια ξέροι μουσικὰ νὰ λέη καθὼς τίς βρέχει,
Τραγούδια Δόξας κι' Ἀντρείας κι' αἱμάτων ποῦ χυθῆκαν,
Στὶς ὄιζες σας ἢ ἀθάνατες ψυχὲς ἀναστηθῆκαν.

Πρὶν ἔρθῃ ὁ Μάρτης ὁ καλὸς κάτω ἀπὸ σᾶς τὰ βράδνα,
Γεννιῶνταν τῆς Ἀναστάσεως τὰ μουσικὰ σημάδια,
Κι' ἐκεῖθε βγῆκεν ἡ ὁρμὴ τῆς Λευτεριᾶς μιὰ Μέρα,
Πῶσκισε οὐ μιὰ Σάλπιγγα μεγάλη τὸν ἀγέρα.

Πεῦκα τρανά, πεῦκα μικρά, πεῦκα σγουρά κι' ἀνάρνα,
Πεῦκα μέσ' τὰ χαμόκλαδα, καὶ μέσα στὰ χορτάρια,
Φυσῆξε τὴν παρθενικὴ Πνοή σας πέρα ὡς πέρα,
Καὶ διῶξε ἀπὸ τὰ στήθια σας κάθε μικρὴ φοβέρα.
Πεῦκα ἱερά, ποῦ οἱ κλώνοι σας στρωμένοι ἀράδα - ἀράδα
Ἀνάστησαν ἕναν καιρὸ τῆ Δοξασμένη Ἑλλάδα.

Λυκαθι, τὸς 10 Μαΐου 1903.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Τὰ γυναικεῖα μαλλώματα

- Κιλέ, δὲν μοῦ ἐξηγεῖς, τί ἔπαθε ἡ Νίτσα καὶ τὰ χάλασε μὲ τὴν
Μαίρη ἀφοῦ ἦσαν τόσῳ φίλες ;
— Γιατί ἐλέμενε νὰ τῆς πῆ ἡ Μαίρη τί σκέπτεται γι' αὐτήν ...
— Ἐ, λοιπόν ;
— Καὶ ἡ Μαίρη τῆς τὸ εἶπε !